ನೆನಪಿನಂಗಳದಲ್ಲಿ
ಮೂವರು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳು

ಸ್ವಾಮಿ ಶ್ರೀಧರಾನಂದ
ಅನು: ಸ್ವಾಮಿ ಜ್ಞಾನಯೋಗಾನಂದ

ಭಾಗ-3

ಸ್ವಾಮಿ ಜಗದಾನಂದರು ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞರೂ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಆದ ಮಹಾಪುರುಷರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಶ್ರೀಮಾತೆ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಓ ಅವನು ಋಷಿಯಾಗಿದ್ದ; ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ಮತ್ತೆ ಋಷಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ' ಎಂದಿದ್ದರು. ಸ್ವಾಮಿ ಜಗದಾನಂದಜಿಯವರನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೀಗಿತ್ತು. ಸ್ವಾಮಿ ವಿರಜಾನಂದಜಿ ಯವರ ದೇಹತ್ಯಾಗವಾದ ನಂತರ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಬೇಲೂರು ಮಠದಿಂದ ಜಗದಾನಂದಜಿಯವರ ಬಳಿಗೆ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆಗ ಜಗದಾನಂದಜಿಯವರು ಆಲ್ಮೋರಾದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಶಾಸ್ತ್ರ ಓದುತ್ತ, ನಾವು ಅವರ ಮುಂದೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ನಂತರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಬೇಸ್ತುಬೀಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆ ತಾತ್ತ್ವಿಕವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಥವಾ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ತತ್ತ್ವಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಇದ್ದರೆ ಅವರು ಎಂದಿಗೂ ತಮ್ಮ ಅಸಮಾಧಾನವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ, ಅಥವಾ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು: ''ನೋಡು, ಅತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಬೇಡ. ತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸನ್ನಿಟ್ಟು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳು. ಯಾವ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀಯೋ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳು.'' ಆಗ ನಾವು ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ 'ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ' ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕುರಿತು ಓದುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಓದುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಬಿರುಸಿನ ವಾದವಿವಾದ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ವಾಮಿ ಅಪರ್ಣಾನಂದರು (ಸತ್ಯ ಮಹಾರಾಜ್) ಆಗ ಆಲ್ಮೋರಾ ಆಶ್ರಮದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೈದು, ''ನೀವೆಲ್ಲಾ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರೋ!'' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಜಗದಾನಂದಜಿ ಮಹಾರಾಜ್, ''ನೀವು ಸತ್ಯನ (ಸತ್ಯ ಮಹಾರಾಜರ) ಮಾತಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಡಿ'' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಇರಲಿ, ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬ ಹೇಳಿದ, ''ಮಹಾರಾಜ್, ಇದು ಏನೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.'' ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ತುಸು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು: ''ಮೊದಲು ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಹೀಗೆ ಅದರ ಅನುಭವವಾಗುವುದು. ನನಗೆ ಅದು ಲಭಿಸಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿದ್ದರೆ ಆಗ ನಿಮಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದು; ನಿಮಗೆ ನಂಬಿಕೆಯುಂಟಾಗದಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಬೇರೇನೂ ಮಾಡಲಾರೆ.''

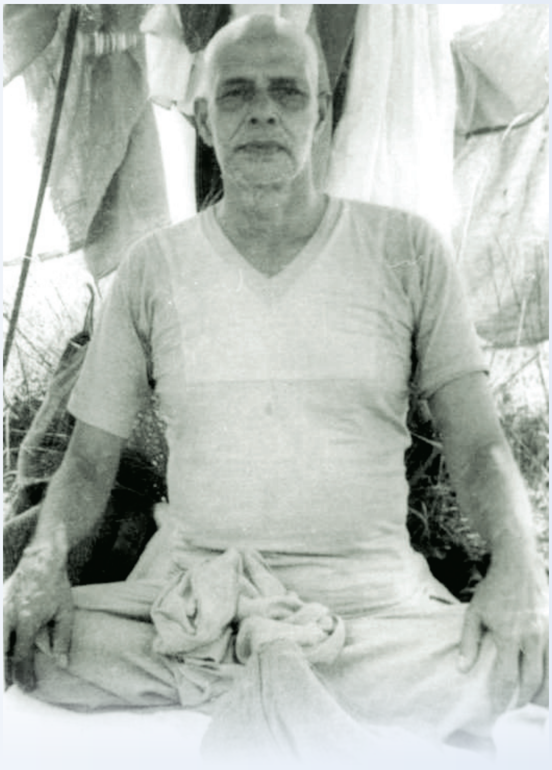

ಸ್ವಾಮಿ ಜಗದಾನಂದರು

ಮಹಾರಾಜರು ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಗುಂಪಾಗಿ ತಿರುಗಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ರಕ್ತದೊತ್ತಡ (High Blood Pressure) ತುಂಬಾ ಇತ್ತು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ೭೦ ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಯಸ್ಸು. ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಏರಿಳಿಯುತ್ತ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಹಲವು ಬಾರಿ ಶ್ವಾಸ ನಿಂತುಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ಅವರಿಗೆ ಅತಿಯಾಗಿ ಶ್ವಾಸ ಕಟ್ಟಿತು. ನಮಗೆಲ್ಲ ಬಹಳ ಗಲಿಬಿಲಿಯುಂಟಾಯಿತು. ರಸ್ತೆಯ ನಡುವೆ ನಾವೆಲ್ಲ ಅವರ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದೆವು. ಸ್ವಾಮಿ ಆತ್ಮಸ್ಥಾನಂದಜಿ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ, ''ಮಹಾರಾಜ್, ನಿಮ್ಮ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಇಂಥ ಅವಸ್ಥೆ ಉಂಟಾದದ್ದು ನೋಡಿ ನಮಗೆಲ್ಲ ಬಹಳ ಚಿಂತೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ'' ಎಂದರು.